

ΤΟ ΕΓΓΡΑΦΟΝ ΤΟΥ ΙΩΑΚΕΙΜ

Ὅσοι θέλουν ἢ όσοι ἀπεπειράθησαν νὰ ἐξηγήσουν τὸ ἐγγράφον τοῦ Ἰωακείμ ὡς προϊόν πλάνης ἢ ἐπιπολαιότητος ἢ σπουδῆς καθιστοῦν αἰνιγματωδέστερον τὸ ζήτημα ἀντὶ τὰς διὰ φωτισμοῦ. Καὶ ἂν ἀκόμη δὲν ὑπῆρχον τὰ προηγούμενα τοῦ Ἰωακείμ ἀπὸ τοῦ 1872 μέχρι σήμερον καὶ ἂν δὲν ἐξεδήλου καταφωτισμὸς τὸ μυστὸς τοῦ κατὰ πάσης μερίμνης τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν τυχῶν καὶ τοῦ πεπωμένου τῆς Ἐκκλησίας πάλιν ἢ πλάγῃ, ἢ ἐπιπολαιότητι καὶ ἢ σπουδῇ δὲν ἤμπορουν νὰ ἐξηγήσουν ἐν τοιοῦτον ἐγγράφον. Διότι δὲν ρίπτονται τυχαίως τοιαῦτα ἐγγράφα ἐνώπιον Κυβερνήσεως, οἷα ἡ Ὀθωμανικὴ, ἐνώπιον ὁλοκλήρου ἔθνους οἷον τὸ Ἑλληνικόν, ἐνώπιον τοῦ Κόσμου τέλους καὶ ἐν ὀνόματι τῆς πλέον σεβασμίας Ἐκκλησίας τοῦ Χριστιανικοῦ Κόσμου. Κανεὶς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξηγῇ τὸ ἀνεξηγήτον διὰ τοῦ ἀνεξηγήτου. Ὁ Πατριάρχης Ἰωακείμ προέβη εἰς τὴν ἐνέργειάν του ἐν πλήρει γνώσει τῶν συνεπειῶν τοῦ ἔργου του καὶ ἐπὶ τῇ βάσει μιᾶς ἀρχῆς σταθερᾶς καὶ ἀναλλοιώτου, τῆς Ρωστικῆς ἐπικρατησεως ἐν τῇ Μεσογείῳ.

Ἀς ἐνθυμηθῶν, ὅσοι ζητοῦν τὴν γνώσιν τῶν πραγμάτων, τὸ πρόγραμμα τοῦ Ἰωακείμ πρὸ τῆς ἐκλογῆς του.

Τὸ Πατριαρχεῖον, εἶπε, δὲν εἶναι Ἑλληνικόν. Εἶναι Οἰκουμενικόν. Δὲν ἀναγνωρίζει ἔθνη καὶ φυλάς. Ἐξέουρει μόνον χριστιανούς ὁρθοδόξους. Αὐτὸ εἶναι τὸ περιεχόμενον του.

Ποίαν ἀρχὴν καθιερεῖ σήμερον διὰ τοῦ περὶ Μακεδονίας ἐγγράφου του;

Τὴν ὅλως ἀντίθετον.

Τὸν ρυλετισμὸν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Διότι διαιρεῖ τοὺς Ὀρθοδόξους κατὰ ἔθνη καὶ τοὺς υποδιαιρεῖ κατὰ φυλάς.

Δύω τοιαῦται ἀρχαὶ περιέχουν μίαν ἀντίφασιν καὶ μίαν ἀρνήσιν. Πᾶν ὅ,τι ἐδογματίζεν ὁ Ἰωακείμ ὡς ὑποφύηρος Πατριάρχης, τὸ ἀναιρεῖ ὡς Πατριάρχης καὶ θέτει τὴν ἀντίθετον ἀρχὴν, τὸν ρυλετισμὸν.

Εἶναι τοῦτο προϊόν πλάνης; Εἶναι ἀποτέλεσμα μεταγνώσεως;

Ποσῶς. Ἡ ἀντίθεσις τῶν ἰδεῶν ἀναγεται μόνον εἰς τὴν μέθοδόν του, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τῆς πολιτικῆς του μένει ἀναλλοίωτον. Εἶναι ἡ μέθοδος τῆς Ρωσικῆς διπλωματίας καὶ τὸ γενικόν τῆς πνεύμα. Αὕτη καὶ μόνη θὰ ἐξηγήσῃ τὴν ὅλην στάσιν τοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ.

Ἡ Ρωσικὴ διπλωματία τῷ ὄντι ἐν τῇ Ἀνατολῇ βασιλεῖ διὰ τῆς ἀντιθέσεως. Ὁ νόμος τοῦ Βοστανέτου κατὰ τὸν ὅποιον ἡ πολιτικὴ καὶ ἡ θρησκεία εἶναι οἱ δύο τροχοὶ τῆς ἱστορίας δι' ὧν ἐκτυλίσσονται τὰ ἀνθρώπινα πράγματα, εἶναι ἡ βάσις τῆς Ρωσικῆς πολιτικῆς. Διὰ τὴν λύσιν τῆς ζητήμας μεταχειρίζεται ἡ τὸ πολιτικὸν στοιχεῖον, ἡ τὴν θρησκευτικὴν, ἢ ὅσον ὑποδεικνύουν αἱ περιστάσεις. Αὕτη τὴν μέθοδον ἐφαρμόζει σταθερῶς μεταβαίνουσα ἀπὸ τοῦ ἑνὸς στοιχείου εἰς τὸ ἕτερον. Διὰ τὴν δημιουργίαν Βουλγαρικὴν Ἐκκλησίαν ἀντέταξε τὴν ρυλετικὴν ἀρχὴν τὰ δικαιώματα ἐνὸς λαοῦ, τὰ ἥθη καὶ τὴν γλῶσσάν του. Ἐπειτα διὰ τὴν δημιουργίαν πολιτικὴν καὶ ἐθνικὴν Βουλγαρίαν ἐβασίσθη ἐπὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, ἐπὶ τοῦ θρησκευτικοῦ πεδίου. Ὅταν δὲ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀποθέσεων ἐπέτυχε πρῶτον τὴν θρησκευτικὴν Βουλγαρίαν καὶ εἶτα τὴν πολιτικὴν Βουλ-

γαρίαν προέβη περαιτέρω, πάντοτε διὰ τῶν δύο τροχῶν τῆς ἱστορίας τοῦ Βοστανέτου. Διὰ τὴν κατασκευάσθη μεγάλην Βουλγαρίαν ἀντέταξε τὴν θρησκευτικὴν ἀρχὴν καθ' ἣν ἡ Ἐκκλησία δὲν ἀναγνωρίζει φυλάς. Διὰ τοῦ δόγματος τοῦτου προσεπάθησε νὰ ἀρῇ τὸ Σχίσμα μεταξὺ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς Βουλγαρικῆς Ἐξαρχίας. Ἀπαξ δὲ τοῦ Σχίσματος αἰρομένου ἡ Μακεδονία ἐκκλησιαστικῶς θὰ παρεδίδετο εἰς τὴν κυριαρχίαν τῶν Βουλγάρων Μητροπολιτῶν, ὅπως ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Σκοπείων εἰς τὸν Σέρβον Φερμουλιανόν. Ἡ μετὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν δόγματος εἰς τὴν λαϊκὴν ἀρχὴν καὶ ἐκ ταύτης εἰς τὴν θρησκευτικὴν εἶναι ἀπλὸν κομβολόγιον εἰς τὰς χεῖρας τῆς διπλωματίας.

Τὸν νόμον τῆς ἀντιθέσεως τῶν δύο ἀρχῶν τῆς πολιτικῆς ἀπόψεως καὶ τῆς θρησκευτικῆς θεωρίας ἐφαρμόζει ὁ Ἰωακείμ καὶ ὡς ἄτομον καὶ ὡς Πατριάρχης χάριν τῶν Ρώσων καὶ κατὰ τῶν Ἑλλήνων. Ὅταν ἐπρόκειτο νὰ ἐκλεχθῇ Πατριάρχης ἡ Ρωσικὴ διπλωματία ἐσκέπτετο νὰ λύσῃ τὸ πολιτικὸν ζήτημα τῆς Βουλγαρίας ἐπὶ τῆς Μακεδονίας διὰ τῆς θρησκευτικῆς ἀρχῆς, διὰ τῆς ἀρσεως τοῦ Σχίσματος. Ὁ Ρωσικὸς τύπος ἐπεδείκνυε τότε τὴν ἀρσιν ὡς ἀνάγκη ἐπιβεβλημένην. Οἱ Ρῶσοι κληρικοὶ ὑποστηρίζοντες τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ἰωακείμ προσηγγίζον μετὰ χάρας τὸ μέγα τοῦτο ἐκκλησιαστικὸν γεγονός. Ὁ δὲ Ἰωακείμ διὰ τὴν δικαιολογίαν ἐκ τῶν προτέρων τὸ πραξικόπημα τοῦτο ἐκέρυττε διὰ προγράμματος, ὅτι ἡ Οἰκουμενικότης τοῦ Πατριαρχείου καὶ τὸ αὐστηρὸν ἀνθρώπινον πνεῦμα τοῦ χριστιανισμοῦ καταδικάζει τὸν ρυλετισμὸν καὶ ἐπιβάλλει τὴν δογματικὴν ἐνωσιν μετὰ τῶν Βουλγάρων. Ἡ ἄρσις λοιπὸν τοῦ Σχίσματος δὲν θὰ ἐγίνετο χάριν τῶν Βουλγάρων καὶ τῆς ἀπορροφῆσεως τῆς Μακεδονίας, ἀλλὰ χάριν τῆς θρησκευτικῆς ἀρχῆς τῆς ἐνότητος καὶ τῆς ἀνθρωπιστικῆς ἀρχῆς τοῦ χριστιανισμοῦ ὅστις ἀποκλείει τὸ ἐθνικὸν πνεῦμα καὶ ἀνυψοῦται εἰς τὸ ἀπὸλυτον πνεῦμα τῆς ἀνθρωπότητος τοῦ Κόσμου.

Τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ τοιοῦτου προγράμματος ἐσκόπει ἡ ἐκλογὴ τοῦ Ἰωακείμ. Ἀλλ' ἡ ἄρσις τοῦ Σχίσματος δὲν εἶνε τόσῳ εὐχερῆς, ὡς ἐφάνταζε τὴν διπλωματία καὶ ὡς ἐφρόνει ὁ Ἰωακείμ. Αἱ θρησκευτικαὶ διαιρέσεις δὲν εἶνε ἔργον ἀνθρώπων. Ἐξέρχονται ἀπὸ τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων. Ἡ διαιρέσις εἶνε νόμος πάντοτε πρὸς τὸ οὐχὶ ὅς τ' ἐστὶν καὶ δὲν ὑποτάσσεται εἰς τὴν ἰδιοτροπίαν τῶν ἀτόμων. Ὁ προκατόχος τοῦ Ἰωακείμ Κωνσταντῖνος ὁ Ε' τὸ διεκήρυξε μετὰ τὴν πτώσιν του σαφῶς. Καὶ ἂν ὅλοι οἱ Μητροπολιταὶ συμφωνήσουν εἰς τὴν ἀρσιν τοῦ Σχίσματος, τὸ Σχίσμα δὲν θὰ ἀρθῇ. Διότι ἡ φύσις τῶν πραγμάτων εἶνε ὑπερτέρα τῶν ἀτόμων. Ἡ Ρωσικὴ διπλωματία ἠνέκησε τὸ ἀδύνατον τοιοῦτου ἐγχειρήματος καὶ διὰ τοῦτο ἐπράπη εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς λαϊκῆς ἀρχῆς. Ἡ μὲν διπλωματία προέβαλε τὴν μέθοδον τῶν πολιτικῶν μεταρρυθμίσεων ἐν Μακεδονίᾳ, ὁ δὲ πανσλαβισμὸς τὴν ὁράσιν τῶν κομητάτων καὶ τῶν ἀνταρτῶν. Ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπιτύχην ὁ σκοπὸς τῆς διπλωματίας πρέπει πρῶτον νὰ πιστοποιηθῇ ἡ ὑπαρξις Βουλγαρικῆς Μακεδονίας καὶ νὰ πιστοποιηθῇ ὑπὸ ἐπιστήμου ἀρχῆς οἷα εἶνε τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον. Ἡ Ρωσ-

σικὴ διπλωματία ἐπέτυχε τὴν περίστασιν ταύτην. Ὅταν ἡ Ἑλληνικὴ Πρεσβεία εἶπε ἡ Γ. Πύλη ὑπέδειξεν ὅτι διὰ νὰ καταπολεμηθῶν αἱ Βουλγαρικαὶ ἀξιώσεις εἶνε ἀναγκαῖα μία διαμαρτυρία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἡ Ρωσικὴ διπλωματία, ἡ ὅποια γνωρίζει νὰ ἐκμεταλλεῖται ὑπὲρ ἑαυτῆς τὰ ἐλάχιστα ἤρπατε τὴν περίστασιν ταύτην. Ἐκεῖνος ὅστις ἰσχυρίσθη ὅτι τὸ ἐγγράφον τοῦ Πατριάρχου ἐξῆλθεν ἐκ τῆς Ρωστικῆς Πρεσβείας δὲν ἀπεμακρύνθη τῆς ἀληθείας. Διότι αὐτὸ τὸ ἐγγράφον προδίδει τὴν πατρότητά του. Ἡ φωνὴ, ἡ ὅποια τὸ ὑπεργόρευτε, φωνεῖται λέγουσα. «Γράψατε ὅ,τι θέλετε, ὑποδείξατε ὅτι ὅλη ἡ Μακεδονία εἶνε ὁρθόδοξος. Διαμαρτυρήθητε κατὰ τῶν Βουλγαρικῶν ὁμοιωμάτων. Κολακεύσατε τὴν Ἑλληνικὴν φιλοτιμίαν. Μόνον ἐν πράγματι ζητοῦμεν. Εἰπέτε, ὅτι ὑπάρχουν Βούλγαροι ὁρθόδοξοι, Βουλγαρόφωνοι, Σέρβοι, Βλάχοι, ὁρθόδοξοι. Ἡμεῖς ἀδιαφοροῦμεν, ἂν ἀκολουθῶν τὸν ἑαυτοῦ, τὸν Ἰωάννην, ἢ τὸν Πατριάρχην. Ἡμεῖς ἐνδιαφέρουμεν ὅλην τὴν Βουλγαρίαν, ὅτι ἡμεῖς ζητοῦμεν πολιτικὰς μεταρρυθμίσεις, ἀποβλέπομεν εἰς ἐθνικὸν ζήτημα. Διαμαρτυρούμεν κατὰ τῶν Βουλγάρων ἰκανοποιήτε τοὺς Ἑλληνας σας. Ἀλλὰ χαρακτηρίζοντες τὸ ποίμνιόν σας ὡς φυλὴν Βουλγαρικὴν, ἀμείβεσθαι τὴν Ρωσσίαν, ἡ ὅποια ἀπὸ ἐνα ἀφανῆ ἐπίσκοπον Βάρνης σας ἀνέδειξε Πατριάρχην καὶ μίαν ἑσθρικὴν προσηγορίαν.

Ἰδοὺ πῶς ὁ Ἰωακείμ, ἐνὸς πρὸ τῆς ἐκλογῆς του κατεδίκασεν τὸν ρυλετισμὸν, σήμερον κηρύττει τὸν ρυλετισμὸν. Ὅταν ἐπρόκειτο νὰ ἀρῇ τὸ Σχίσμα χάριν τοῦ πολιτικοῦ σκοποῦ ἐφάρμοξε τὴν θρησκευτικὴν ἀρχὴν. Ὅταν ἠνέκησεν, ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τῆς θρησκευτικῆς ἀρχῆς ἦτο ἀδύνατος ἀντέταξε τὴν πολιτικὴν ἀρχὴν, ἢ τοὺς τὸν ρυλετισμὸν. Ἡ ἀντίφασις εἶνε κατὰ ὁλόν. Ἀλλὰ μόνον ἐν τῇ μεθόδῳ. Ἐν τῷ πνεύματι, ὑφίσταται πλήρης ἐνότης, συνοχὴ αὐστηρά, καὶ τὸ πνεῦμα τοῦτο εἶνε ἡ πραγματοποιήσις τοῦ ρωσικοῦ προγράμματος ὅτε μὲν διὰ τῆς θρησκευτικῆς ἀπόψεως, ὅτε δὲ διὰ τῆς ἐθνικῆς θεωρίας.

Δὲν εἶνε λοιπὸν τὸ ἐγγράφον τοῦ Ἰωακείμ ἔργον σπουδῆς καὶ ἐπιπολαιότητος, ἀλλὰ βαθυτάτης πολιτικῆς διανοίας. Ἀπεναντίας ἡ σπουδὴ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἐγγράφου προδίδει τὴν συνωμοτικὴν τοῦ ἐγγράφου καταγωγὴν. Ἡ Ρωσικὴ διπλωματία εἶχε ἀνάγκη μιᾶς ὁπωσδήποτε τυπικῆς τῶν Πατριαρχείων ὁμολογίας, καὶ διὰ τοῦτο τὸ ἀρήρπατον ἐσπευσμένως ἐκ τῶν δύο ἐθνικῶν Σωμάτων. Διὰ τοῦτο τὸ ὑπέβαλον ἐσπευσμένως εἰς τὴν Γ. Πύλην πρὶν ἢ τὸ ὑπογράψουν οἱ Μητροπολιταί. Τὸν Πανσλαβισμὸν δὲν ἐνδιέφερεν, ἂν κατόπιν διεμαρτύροντο μετὰ τῶν οἱ Ἑλλήνων. Τὸν Πανσλαβισμὸν ἐνδιέφερεν ἡ ὁμολογία τοῦ Ἑλληνικοῦ Πατριάρχου ἐν ὀνόματι τοῦ Ἐνάρχου τῶν Ρωμαίων ὅτι ἡ Μακεδονία εἶναι Βουλγαρικὴ, Σερβικὴ, Βλαχικὴ ἐν τῇ ὅποιᾳ παροικοῦν ὁ λαὸς ὁ Ἑλλήνων.

Ἰδοὺ πῶς τὸ ἐγγράφον τοῦ Ἰωακείμ εἶναι ἡ πρακτικὴ ἐφαρμογὴ τῆς Ρωστικῆς διπλωματίας. Ἰδοὺ πῶς ἡ διπλωματικὴ μέθοδος τῆς Ρωσσίας τοῦ λαϊκοῦ καὶ θρησκευτικοῦ δόγματος καταλήγει καὶ ἐπαναπαύεται εἰς τὸ ἐγγράφον τοῦ Ἰωακείμ. Ἰδοὺ πῶς ἡ σπουδὴ καὶ ἡ ἐπιπολαιότης προδίδουν τὴν συνωμοτικὴν τοῦ ἐγγράφου καταγωγὴν, ὅχι τὴν ἀθωότητα τοῦ Ἰωακείμ.

Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν πλάνη καὶ ἐπιπολαιότης καὶ τύχη μοιραία. Ἀπεναντίας

μία βαθεὴ διάνοια ἐδημιούργησε καὶ ἐχάραξε τὸ ὕψιστον τοῦτο γεγονός καὶ διὰ τῆς χεῖρός του Ἰωακείμ ἐπλήρη τὴν ἐλληνοκρατίαν τῆς Μακεδονίας.

Ἐνυπάρχει ἀρα στενὸς σύνδεσμος μετὰ τῆς διανοίας καὶ τοῦ γεγονότος μεταξὺ τῆς θεωρίας καὶ τῆς μεθόδου μεταξὺ τῆς ρωσικῆς διπλωματίας καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς πολιτικῆς τοῦ Ἰωακείμ.

Μ. Γ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

Ο ΠΟΝΟΣ ΤΩΝ ΚΤΗΜΑΤΙΩΝ

Ἡ ἡμεῖς ὁμιλοῦμεν Κινεζικὰ, ἢ οἱ ἐν Ἀθῆναις δὲν ἐννοοῦν ἑλληνικὰ. Ἀλλὰ πάντως μετὰ τῶν Ἀθηναίων καὶ Πατρῶν παίζεται κομωδία χαριεστάτη ἐν τῇ πλοκῇ, ἀλλὰ πολὺ ὀδυνηρὰ ἐν τῇ ἐκτέλεσει.

Ἐφωσμένον ὅλοι καὶ ἐμπορικὸι Σύλλογοι καὶ παραγωγοὶ ὅτι τὰ ὀλίγα κέντρα εἰς τὰ ὅποια κατεδικάσθη ἡ Στιφιδικὴ νὰ ἀγοράζῃ τὸ πλεόνασμα δὲν ἐξυπηρετοῦν τὸν νόμον τῶν σκοπῶν καὶ τὴν ὠφέλειαν τοῦ κτηματίου. Διότι τὰ ἐξόδα τῆς μεταφορᾶς εἶνε μεγάλᾳ καὶ ἐπομένως ὁ παραγωγὸς ἐκ τῶν 130 δραχμῶν μὲν λαμβάνει τὰς 100. Ὡς ἐκ τούτου προτιμᾷ τὸ ἐμπόριον μὲ μικροτέρων τιμῶν καθοσὺν τὸ ἐμπόριον τὸν ὀγκώδη πλῆθος πολλῶν κόσμων καὶ ἐξόδων. Ἀλλὰ τοῦτο ἐπιφέρει τὴν ἐκπτώσιν τῶν τιμῶν, ἀφού ὅλη ἡ παραγωγὴ προσφέρεται εἰς τὸ ἐμπόριον. Τὴν ἐπικέντρωσιν τοῦ εἰσπράττου ἐξήγησεν ἡ παραγωγὴ αἰτήσασθαι νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὴν Σταφιδικὴν νὰ ἀγοράζῃ εἰς πλείονα κέντρα, ὅπως ἀφαιρέσῃ ἐκ τῆς ἀγορᾶς πλείονα κερδῶν.

Τί δὲ μᾶς ἀπαντοῦν ἐξ Ἀθηνῶν;

Σὰς δίδουν ἀκόμη 2 ἑκατομμύρια δραχμῶν διὰ νὰ ἀγοράσῃ τὸ πλεόνασμα!

Ἀλλ' ἡμεῖς δὲν ἐζητήσαμεν χρήματα, ἀλλὰ κέντρα ἀγορᾶς. Τὰ 6 1/2 ἑκατομμύρια δραχμῶν τὰ ὅποια μᾶς ἐδανήσατε, μᾶς ἀρκοῦν. Δὲν θέλομεν ἄλλα. Θέλομεν μόνον νὰ μᾶς δώτετε ἄδειαν νὰ ἀγοράσωμεν ἐκεῖ, ὅπου εὐρίσκειται τὸ πλεόνασμα. Δόξατέ μᾶς τὸ Νησὶ καὶ τὴν Πύλον καὶ μᾶς ἀρκεῖ. Δὲν θέλομεν τὰ περιπλέον χρήματά σας. Σεῖς δὲ διὰ νὰ μὴ λέγετε γὰρ περὶ τούτου καὶ νὰ μᾶς λέγετε πράγματα, ποῦ δὲν σας ἠρωτήσαμεν, μᾶς ἀναγκάζεται νὰ σας εἰπωμεν, ὅτι ἐλεγεν ἡ κληρονομία εἰς τὸν κλόν τῆς γέροντος—ἄλλοῦ μὲ τρέβεις γέροντα καὶ ἄλλοῦ ᾄδ' ἡ γῶ τὸν πόνον. Ἀλλ' ἡ κληρονομία ἦτο εὐτοχευμένη ἡμῶν. Διότι ὁ γέροντάς σας ἀμέσως ἠνέκησε ποῦ ἦτο ὁ πόνος τῆς. Ἐφ' οἱ Ἀθηναῖοι μᾶς προσποιούνται ὅτι δὲν ἐννοοῦν ποῦ εἶνε ὁ πόνος ὁ ἰδικὸς μᾶς. Δὲν γνωρίζομεν ἂν ἡ αἰτήσις μᾶς εἶνε πολὺ δύσκολος. Ἀλλὰ φοβοῦμεθα μήπως, ἀφού οἱ Ἀθηναῖοι ἐγείναν καὶ παραλήπτει σταφίδος καὶ ἐσύστησαν παρακορεῖ σταφιδικὰ καὶ γαρεφὰ ἀγοραπωλησίας εὐρίσκουν συμφέρον νὰ προσποιούνται ὅτι δὲν ἐννοοῦν ἑλληνικὰ ἢ ὅτι δὲν ἤμπορουν νὰ ἀνεύρουν ποῦ εἶνε ὁ πόμος μᾶς.

Καὶ μὲν κληρονομία. Ἦσα εὐτυχῆς. Πολὺ γρήγορα σὲ ἐκατάλαβεν ὁ γέροντάς σου.

Η ΠΡΟΟΔΟΣ ΤΟΥ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ

Ὅτι ἐλέγχθη ἐκ μέρους τῶν μελῶν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἐνταῦθα Ἀρσακείου ἐπὶ τῷ ἀποτελέσματι τῶν εἰς τὸ διδασκαλεῖον εἰσιτηρίων ἐξετάσεων τῶν μαθητῶν, ἀποτελεῖ δικαίαν ἡθικὴν ἀμοιβὴν διὰ τὴν τελομένην ἐν τῷ ἰδρύματι τούτῳ διδασκαλίαν, ἡ ἐπιτυχία τῆς ὁποίας κατὰ πᾶν ἔτος ἐξωτερικεύεται ἐν ταῖς ἐξετάσεσιν.

Δὲν εἶνε ὑπερβολὴ τὸ λεχθὲν ὑπὸ τινος τῶν μελῶν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι τὸ ἡμέτερον Ἀρσακεῖον καταδείκνυται κρεῖσσον τοῦ ἐν Ἀθῆναις ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς ἐκπαιδευτικῆς προόδου, διότι τοῦτο ἀνωμαλογήθη πάντοτε καὶ ὑπὸ πάντων τῶν εἰδῶ-

των τὰ πράγματα καὶ δυναμένων νὰ ποιή-
σονται ἀσφαλὴ σύγκρισιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν
τούτων ἰδρυμάτων.

Ἄλλ' ἂν τούτο εἴνα ἀληθές δὲν εἶνα το-
χαῖον οὔτε δύναται νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὸ κλη-
μα τῶν Παιτρῶν καὶ τὰς συνθήκας ὑπ' ἃς
διατελοῦμεν ἀπὸ τοιαύτης ἀπόψεως. Τὸ γε-
γονός ὁφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν εὐτυ-
χεῖσθαι ἐργασίαν ἧτις τελεῖται ἐκαστὸς
ὑπὸ μίαν Διευθύνειν ἀγρυπνοῦσαν πάν-
τοτε καὶ πράττουσαν ὅ,τι τὸ ὕψος τοῦ
καθ' ἡμέραν, εἰς τὸ ὅποιον συνεχῶς αἰρεται,
τῇ ἐμπνεῖσι. Ὅχι μόνον εἰς πνευματικὴν
ἀνάπτυξιν, ἀλλὰ παρὰ πᾶν πρὸς ταύτην
καὶ εἰς διὰ πᾶσαν ἡθικὴν, τῆς ὁποίας τὴν
ἐχούσιν ἀνάγκην σήμερον αἱ Ἑλληνίδες, ἔ-
νεκα τοῦ ὁλονὲν διαφθερομένου κοινωνικοῦ
ἡμῶν περιβάλλοντος καὶ περὶ τῆς ὁποίας
τασοῦτον ἐνδελεχῶς μεριμνᾷ ἡ Διευθύνουσα
τὸ ἐνταῦθα Ἀρσάκειον ἀξιότιμος δεσποινίς.

Ἡ ἐργασία ὅταν παρακολουθῇται ὑπὸ ἀ-
ποτελεσματικῶν τοιούτων δέον νὰ ἐξαρτῇται,
διότι ἡ ἡθικὴ ἀμοιβὴ ἐνισχύει τοὺς μαθητὰς
τοῦ καθ' ἡμέραν καὶ πολλαπλασιάζει τὰς
δυναμείας αὐτῶν, ὅταν μετὰ προετοιμασίας
καὶ ἐξουσίας κατανεμηται. Ἡ ἐλλείψις αὕτη,
δὲν προσδίδει μόνον ἀνωμαλίαν ἀλλὰ καὶ
μικραίνει τὸν ἥλόν τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἀγα-
θοῦ καὶ ἐπιφέρει τὴν κατάργησιν τῆς δι-
καιοσύνης. Ἡ κατάργησις ὅμως τῆς δικαί-
σεως ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὴν καθιέρωσιν ἐνδὲς νό-
μου κατὰ τὸν ὅποιον δὲν εἶνα πλέον δυνατόν
νὰ γνωσθῇ τί τὸ καλὸν καὶ τί τὸ κακόν.
Τοιαύτη ἰσοπέδωσις εἶνα ἐνθὺς τῆς προόδου,
διότι ἡ πρόοδος ὑπάρχει μόνον ἐν τῇ εὐγενεῖ
ἀμύλην, αὕτη δὲ δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ, ὅ-
ταν ἐλλείπῃ ἡ ἐξουσία τοῦ καλοῦ καὶ ὁ προ-
σῆκων ἐπικίνδυνος.

Διὰ τούτου τὸ ἀποτέλεσμα καὶ τῶν τε-
λευταίων ἐξετάσεων τοῦ Ἀρσακείου μας δι-
καίως προκαλεῖ εὐφροσύνην λόγον ὑπὲρ τῶν ἐρ-
γασθέντων ἐν αὐτῷ, ἐν οἷς ἐξείρετον κατέ-
χει ὄντως θέσαν καὶ ὁ διδάσκει τὰ Ἑλληνικά
καθηγητὴς κ. Γεωργίου. Ἀντωνίου τοῦ παρρη-
κωνισμένου δασκάλου εἶτι καὶ ἐκτὸς τῆς δι-
μοσίας ὑπηρεσίας εὐρισκόμενος.

ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΠΟΛΥΤΙΜΟΣ

Ἀδριανὸν Κυριακὴν ὁ δὲ δόριον ἐπισπεύσει τοῦ
Δημοσίου ἐνόμιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἐρ.
Τζιλιώτου γίνεται ὁ πλειστηριασμός
τοῦ γωνιαίου ἀνεκτοκισμομεσῆμενός μαγα-
ζείου τῶν ἀδελφῶν Σουδακίωτῃ καίμενον εἰς
τὸ «Γάσιν» ἐν τῇ 11 τῇ τετρακώφ τῆς ἀνω
πόλεως κατὰ τὴν διασταυρώσιν τῶν ὁδῶν
Γερμανοῦ καὶ Ἀγίας Λαζάρου.

ΠΡΟΣΟΧΗ ΑΙ ΚΥΡΙΑΙ ΚΑΙ ΟΙ ΚΥΡΙΟΙ

Οἱ θέλοντες νὰ ἔχωσι κόμην ἐν καλῇ κα-
ταστάσει, διατηρουμένη πάντοτε μελανήν,
χωρὶς ποτὲ λευκὴ χιὼν νὰ καλυπτῇ τὴν κε-
φαλὴν τῶν.

ΤΟ ΓΑΛΛ ΤΟ ΝΕΑΝΙΚΟΝ

τὸ μόνον ἀνδρὸν, ἀλάνθιστον, ἐπικνηστικόν,
τῶν τριῶν, ἐπικνηστικὸν τῆς τριῶν εἰς τὸν
ἀρχικόν, νεανικόν αὐτῶν χρωματισμόν. Δὲν
ἐμπεριέχει οὐδὲν δηλητηριώδη οὐδὲ μίαν,
διότι δὲν εἶνα τὸ Νεανικὸν Ἰάλα βαφὴ
διὰ τὴν κατὰστρέφει τὴν κόμην ἀλλ' ἀπεναντίας
αὐξάνει καὶ καθιστᾷ στιλπνὴν ταύτην, τι-
θεμένη διὰ τῶν χειρῶν χωρὶς ἄφην κη-
λίδας.

Κατάργησις τῆς τριχοπτώσεως
καὶ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τῆς πιτηρόθυρας
με τὸ ἀλάνθιστον γάλλικόν.

ΠΕΤΡΟΛΙΝΗ

ἡ ἡ χηρὴς ἐμποδίζει τὴν πτώσιν τῆς κόμης,
καὶ τὴν ἀνάπτειν πιτηριόθυρας

Ἡ πώλησις κατασκευάζονται περὶ καὶ, πλε-
ξίσι καὶ φλῆξι.

Ἀποφύγετε τὰ σωστικὰ τῆς κόμης φάρ-
μακα εὐρισκόμενα εἰς τὸ ἰταλικὸν κούρετον ἢ
αὐτὸν ὁδὸν Γρήγα Φερραρίου πρὸς 67 τοῦ κ.

ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΠΙΤΣΙΝΟΥ

ΑΔΕΛΦΟΙ Ν. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΥ ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΑΙ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

Λαμβάνουμένη τὴν τιμὴν νὰ εἰδοποιήσωμεν
τὴν ἐνταῦθα καὶ τὰς ἐπαρχίας πολυπληθῆ
πελατεῖαν μας, ὅτι παρελάβομεν μεγάλην
συλλογὴν Ἀγγλικῶν καὶ Γαλλικῶν ὁραματί-
ων διὰ τὴν χειμερινὴν περιόδον προυπω-
τάτην εἰς χρωματισμοὺς καὶ ποικιλίας.

Η ΔΙΕΛΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΠΟΙΑΙ ΑΡΧΑΙ ΠΑΡΕΣΤΗΣΑΝ Η ΔΕΙΞΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΟΒΑΘΡΑΝ ΤΙ ΕΙΠΕΝ Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΠΡΟΓΕΥΜΑ ΕΝ ΤΩ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩ Η ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ

Περὶ τῆς ἐνταῦθα ἀρίστου τοῦ Πρίγκηπος
Χριστοφοῦ εἶχε τηλεγραφικῶς εἰδοποιήθῃ
προχθὲς τὸ ἑσπέραν παρὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ
στρατιωτικοῦ οἴκου τοῦ Βασιλέως κ. Παπα-
διαμαντοπούλου ὁ Λιμενάρχης κ. Ζακνῆς,
ὅστις ἔλαβε τὸ τηλεγράφημα ἔσπευ-
σε καὶ εἰδοποίησε τὸν διευθυντὴ τῆς ἀστυ-
νομίας περὶ τῆς διελύσεως τοῦ Πρίγκηπος
καὶ ἐξήγησε τὴν ἀποστολὴν ἀστυνομικῶν ὁρ-
γάνων διὰ τὴν τάξιν. Πλὴν τοῦ κ. Λιμενάρ-
χου οὐδεμία ἄλλη ἀρχὴ εἰδοποιήθη περὶ τῆς
διελύσεως ἐνταῦθα τοῦ Πρίγκηπος. Ὁ Ἀδ-
λάρχης κ. Παπαρηγόπουλος ὅστις εὐρίσκε-
το ἀπὸ τῆς προχθὲς ἐνταῦθα εἰδοποιήθη καὶ
οὗτος παρὰ τοῦ κ. Λιμενάρχου.

Χθὲς λοιπὸν τὴν πρωΐαν ὁ κ. Λιμενάρχης
ἐν μεγάλῃ στολῇ μετὰ τοῦ κ. Παπαρηγό-
πουλου, τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας κ.
Παπούλα, τῶν ἀστυνόμων κ. κ. Λεωδιδίου
καὶ Γεωργίου ἀνέμενον εἰς τὸ Λιμεναρχεῖον
τὸν κατόπλου τοῦ Αὐτοκράτορος ἀποβλήτου
ἐξ Εὐρώπης. Παραδίδως ὁ κ. Νομάρχης δὲν
παρέστη εἰς τὴν ὑποδοχὴν, ὥστε διότι δὲν
εἶχε εἰδοποιήθῃ, παρέστη μόνον εἰς τὴν διὰ
τοῦ αὐτοῦ ἀποβλήτου ἐπὶ τὴν Εὐρώπης
τῆς οἰκονομίας τοῦ τμηματάρχου κ. Θαν-
πούλου.

Τὸ Αὐτοκράτορος ἀποβλήτου Μαρία Τερέζα
κατέπλεσε λόγῳ καθυστέρησεως, μόλις τὴν
10 καὶ 12 τῆς πρωΐας. Ἀπὸ τῶν ἐν τῇ λι-
μένι κατόπλου τοῦ ἀποβλήτου ἀπεβιβάσθη
διὰ τῆς λέμβου τοῦ Λιμεναρχείου ἡ Δ. Γ. ὁ
Πρίγκηψ μετὰ τοῦ Ὑποκόμτος διδασκάλου τοῦ
Εἰς τὴν ἀποβλήτου τοῦ Λιμεναρχείου ἐχα-
ρέτησαν τὸν νεκρὸν Πρίγκηπα ὁ κ. Λιμενάρ-
χης καὶ οἱ κ. κ. ἀστυνόμοι μετ' ὃ κατηνύθη-
θη ὁ νεκρὸς Βασιλέως εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον
τῶν Παιτρῶν μετὰ τοῦ κ. Παπαρηγόπουλου.

Εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Ξενοδοχείου
παρετέθη εἰς τὸν Πρίγκηπα τὴν 11 ὥραν
τὸ πρῶγευμα εἰς ὃ παρεκλήθησαν ὁ διδάσκα-
λός του καὶ ὁ κ. Παπαρηγόπουλος.

Συνεδίεξις τοῦ Πρίγκηπος μετὰ
τοῦ κ. Λιμενάρχου. — Ἐἶπεν
διὰ τῆς Πάτρης.

Ὁ Πρίγκηψ ῥοδόχρως, εὐθυπενῆς, εὐφω-
μὲς τὴν γλῶσσαν καὶ μορφήν καὶ τὴν ἐκνή-
του κόμην εἶχε προσελκύσει τὸν ὁμιλητὴν
πάντων, ὅσοι παρόντες κατὰ τὴν ἀποβί-
σιν του. Ἐφ' ὅσον καὶ ἐνδομύσῳ καὶ δὲν
παρήλλαξεν ἀπὸ ἀγγλὸν νεότην. Εἰς τὴν ἀ-
ριστέρην χεῖρα ἐκράτει μικρὸν ἐνστανανὲν
διὰ τῆς δεξιᾶς ἀνεκλύπτου μετὰ τὸν ναυ-
τικόν του κύκλον πρὸς τὸ πλῆθος. Ὁ διδάσκα-
λός του ἐξήγησεν ὅπως λάβῃ αὐτὸς τὸ ἐνστα-
νανε εἰς χεῖρας τοῦ ἀλλὰ δὲν ἀρξάτο τούτο
ὁ Πρίγκηψ.

Μετὰ τοῦ κ. Λιμενάρχου διελύθη ἐπὶ τι-
να λεπτὰ ὁ Πρίγκηψ, ὅστις ἐρωτήθηκε περὶ
τοῦ ταξιδίου εἶπεν ὅτι ἐπὶ ταῖς θαυμασίαις,
ἰδίως ἀπὸ Βενετίας μέχρις ἐδῶ. Ὅσον ἀ-
φορᾷ δὲ τὴν καθυστέρησιν τοῦ ἀποβλήτου ὁ
Πρίγκηψ εἶπεν, ὅτι αὕτη ἐγένετο εἰς τὴν
Βενετίαν.

— Ὅτι αὐτὸς παρῶμεν εἰς τὸ Νεανικὸν σῶμα.

Ἐξήγησεν. Λέγει ὁ κ. Λιμενάρχης.

— Ὁ Βασιλεὺς ἡγεύει δι' αὐτοῦ, ἀπὴν-
τησεν ὁ Πρίγκηψ.

— Ἐπεσκέψθητε ἄλλοτε τὰς Πάτρεις,
Ἐξήγησεν.

— Ναι, πρὸ 4 ἐτῶν κατὰ τὴν ἐπέτειον τοῦ
Βασιλέως ὅτε ἐμείνανεν 4—5 ἡμέρας.

— Σα; ἀρῶμεν αἱ Πάτρεις;

— Πολύ! Ἐπεθύμουν μάλιστα ἐν ἡδονῇ
μὴ νὰ μείνω μίαν ἡμέραν καὶ ἐπισκερθεῖν τὴν
πόλιν, γὰρ ἡμεῖς ἡμεῖς μικροὶ ὅταν τὴν
ἐπεσκέψθητε ἄλλοτε.

Ἡ ἀναχώρησις τοῦ Πρίγκηπος.—
Εἰς τὸν σταθμόν.

Μετὰ τὸ πρῶγευμα, περὶ τὴν 11 καὶ 45
ὁ Πρίγκηψ κατήλθε τοῦ Ξενοδοχείου καὶ συνο-
δεύμενος ὑπὸ τοῦ κ. Λιμενάρχου τοῦ κ. Πα-
παρηγόπουλου, τοῦ διδασκάλου του καὶ τῶν
ἀνωτέρων ἀστυνόμων, διέσχισε τὸ πρὸ τοῦ

Ξενοδοχείου συγκοινωνούμενον πλῆθος τὸ ὁ-
ποῖον ἐγκρίσεν τὸν Πρίγκηπα καὶ ἀντανα-
ρετῶν ὑπ' αὐτοῦ, κατηνύθη εἰς τὸν σιδη-
ροδρομικὸν σταθμὸν κρατῶν εἰς χεῖρας τοῦ
ἐνστανανὲν τοῦ καὶ λευκὸν τριαντάφυλλον τὸ
ὅποιον ἔθεσεν ἐπὶ τοῦ στήθους του, ἔλαβε ὡς
ἐπεβιβάσθη τοῦ Ὁμήρου τῆς Πολυτελείας
πρὸ τοῦ ὁποίου εἶχον παρὰ πᾶν ἀστυφύ-
λακας πρὸς ἀπομάκρυνσιν τοῦ πλῆθους.

Ὅτε τὸ τραῖνον ἐξεκίνησεν, ὁ Πρίγκηψ
ὅστις συνοδεύετο ὑπὸ τοῦ διδασκάλου του
καὶ τοῦ κ. Παπαρηγόπουλου ἐχαίρεισεν διὰ
χειρὰς τὸν κ. Λιμενάρχην, τὸν Διευθυντὴν
τῆς ἀστυνομίας καὶ τοὺς ἀστυνομίους οὓς
καὶ ὑποχρίσθη ἐπὶ τῇ δεξιᾷ καὶ ἀπε-
καλύφθη εἰς τὸ πλῆθος τὸ ὅποιον ἔσπευσε τοὺς
πύλους τοῦ ἀπομακρυντὸν τὸν νεκρὸν Πρίγ-
κηπα.

Ἰδιαιτέρως ὁ Πρίγκηψ ἐκάλεσε καὶ ὑπο-
κρίσθη τὸν διευθυντὴν τοῦ Ξενοδοχείου τῶν
Παιτρῶν κ. Γ. Δημητρίου διὰ τὸ παρ-
τεθὲν αὐτῷ πρῶγευμα.

Πλὴν τοῦ κ. Λιμενάρχου καὶ τῶν κ. κ.
Ἀστυνομικῶν οὐδεμία ἄλλη ἀρχὴ παρίστατο
κατὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Βασιλέως καὶ
τούτου ἐσχαλιώθη ὑπὸ τοῦ πλῆθους.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν δῆμαρχον κ. Βύσση δὲν
παρέστη, διότι, ὡς ἀλλοτρίως γράφουσιν εἶχε
μεταβῆ ἀπὸ τῆς θῆς πρωΐνης ὥρας εἰς τὰς
πηγὰς τοῦ Βελούχιου, κατὰ συνέπειαν δὲν
ὑπῆρχε χρόνος ὅπως πληροφορηθῇ τὴν ἐν-
τεῦθεν διελύσειν τοῦ Πρίγκηπος καὶ ἀναβῇ
τὴν εἰς Βελούχιον μετὰ τὴν του.

ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΣΥΜΜΟΡΙΑΣ ΖΩΟΚΛΕΪΤΩΝ

Ὁ κ. Παπούλας λαβὼν πληροφορίας, ὅτι
ἐν τῷ χωρίῳ Θερινῶν, διενεργεῖτο μεγάλη
ζωοκλήσις, ἀπέστειλεν ἐκεῖσε πορευθῆς τὴν
νύκτα τὸν ἀστυνόμον κ. Νταλιάνην, ὅστις
ἐνεργήσας προανάκρισιν ὡς ἐγνώριζε, κατώρ-
θωσε ν' ἀνακαλύψῃ πράγματι μεγάλην ἐ-
στὶν ζωοκλήσιν, ἧτις διενεργεῖτο ὑπὸ τοῦ
δικαστοῦ ζωοκλήτου Δ. Κωνσταντοπούλου ἢ
Τραμπούκου, μετὰ τοῦ συντρόφου του Μιχ.
Τσάγιου κατὰ τὸν ἐνταῦθα ἐνταῦθα καὶ ἔχοντες
δύο βουλεύματα ἐπὶ ζωοκλήσιν συνδεδεμένον
δὲ μετὰ τοῦ Τραμπούκου διὰ φίλης ἢ ἀπέ-
κτησαν εἰς τὰς φυλακάς Ἀθηνῶν, καὶ δύο
ἄλλων φυγοδίκων Νικ. Χ. Ζαλοκώστα καὶ
Ὁδυσσεὺς Ζαλοκώστα κατὰ τὸν ἐνταῦθα ἐξ
Ἀρχαῶν τοῦ Αἰγίου. Ἀνεκαλύφθησαν πέντε
πρόβατα καὶ ὁκτὼ αἰγες, αἵτινες καὶ κατε-
σχέτησαν, συνελήφθησαν δὲ ὁ Τραμπούκος,
Μ. Τσάγιος καὶ Ἀνδρ. Μπαλάφρας. Οἱ κ.
Δῆμαρχος καὶ ἀστυνόμος Αἰγίου, Ἐρρινεῶν,
Δύμης, Καλαβρύτων καὶ εἰδοποιήσαντο τοὺς
συμπολίτας τῶν, ὅπως παρυσιασθῶσιν ἐνώ-
πιον τοῦ ἀστυνόμου κ. Νταλιάνην καὶ παρα-
λάβωσι τὰ κλοπιμαῖα αἰγοπροβάτων τῶν, ὅ-
σοι ἀπώλεσαν ταῦτα.

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΣ

Τὴν νύκτα τῆς προχθὲς κατ' ἡν στιγμὴν ὁ
φίληστος πολίτης Κωνστ. Χαρίσης διήγε-
το ἐξωτὴ τοῦ εἰς τὴν συνοικίαν Βλατεροῦ οἰ-
νοπωλείου Λεωφίτου προσελκλήθη παρὰ τοῦ
οἰνοπώλου Σπυρ. Σπυράκου ὅπως τῷ ἐμὴν-
ση, ἔλαβε ὡς ὅτις ἐπλησίασεν εἰς τὸ οἰνο-
πωλεῖον, ἐπιτίθεσθαι δολοφονικῶς κατ' αὐ-
τοῦ ὁ Σπυράκος ὅστις εἶχε προηγουμένως ἀ-
φορμῆς τὸν καπνὸν ἀπὸ ἀπληστίας μετ' ὃ ἐ-
ξέλασε πιστόλῳ καὶ πυροβόλῃ κατ' αὐτοῦ
ἀνεπιτυχῶς. Ἡ πράξις κατηγγέθη εἰς τὴν
Εἰσαγγελίαν. Ὁ δῶκε τῆς ἀποπειρᾶς κα-
ταζητεῖται.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΕΚΒΙΑΣΙΣ

Η ΜΕΘΟΔΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΠΡΑΞΙΑΣ

Ἡ ἀκόλουθος ἐκβίασις ἐγένετο προχθὲς τὸ
ἀπόγευμα εἰς βάρος ἐνὸς νεοσυλλέκτου. Εἰς
τὴν πλατεῖαν τοῦ Τελονεῖου ὡς μὴ ὄφειλεν,
ἐγκαθίστανται κατ' ἐκαστὴν διάφορον νεολά-
λῃδες οἱ ὅποιοι ὅπῃ ἐπρόκειτο περὶ νομίμου
δημοπρασίας ἐκποιεῖσι διάφορα ἀντικείμενα
ἀγνώστου προελεύσεως. Προχθὲς λοιπὸν τὸ
ἀπόγευμα εἰς τὴν ἀνωτέρω θέσιν εἰς ταύτων
ἐκράτει ὠρολόγιον εἰς χεῖρας καὶ ἐφώνησεν
ἐκχωρητικῶς τὴν μεγαλύτεραν προσφορὰν
τῶν 15 δραχμῶν ἧτις εἶχε δοθῇ διὰ τὴν ἀ-
γορὰν τοῦ ὠρολογίου. Κατ' ἐκείνην τὴν στιγ-
μὴν μετὰ τῶν ὀλίγων περιέργων αἰτῶν
παρηνολοῦσθον τὴν δημοπρασίαν αὕτην
προστέθη καὶ εἰς νεοσυλλέκτου νεολάτου ὅστις
κεχρηγὼς παρηνολοῦσθον τὴν δημοπρασίαν. Κα-
τόπιν συνεννοήσεως τότε τοῦ πωλητοῦ πη-
σιάζει ὅπισθεν τοῦ νεοσυλλέκτου εἰς φίλος τοῦ

πρώτου καὶ φωνάζει ὡς δὲθεν πλειόδοτος.
— Δεῖν εἰς δραχμὰς μετ' ὃ ἐξαφανί-
ζεται.

Ὁ πωλητὴς ἀπαῖξαι τότε τὸν νεοσυλλέ-
κτον καὶ ἐξαφανίζει αὐτὸν ὅπως καταβῇ
τὰς 16 δραχμὰς καθόσον αὐτὸς ἀναδείχθη
τελευταῖος πλειόδοτος. Ὁ νεοσυλλέκτος δι-
αμαρτύρεται, ὅτι δὲν ὁμίλησε καὶ αὐτὸς,
πλὴν ὁ πωλητὴς τὸν ἀπειλεῖ τὸν ἐκβιάζει,
τοῦ ἀφαιρῇ 16 δραχμὰς καὶ τοῦ δίδει τὸ ὠ-
ρολόγιον.

Ἡ ἐκβιαστικὴ αὕτη πράξις κατηγγέθη
εἰς τὸν ἀνθυπολοχαγόν κ. Λαμπροῦσαν ὑπὸ
τοῦ νεοσυλλέκτου καὶ ἔλαβε δι' αὐτοῦ γνώσιν
ἡ Ἀστυνομικὴ ἀρχὴ ἧτις ἀγνοοῦσιν τί ἐνέ-
γησεν καὶ ἐν ἡ ἐπιτρέψῃ νὰ ἐξακολουθή-
σουν τοιαύται ἐκβιάσεις ἐν μέσῳ ἀγορᾶς.

ΣΤΑΦΙΔΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἡ Σταφιδικὴ ἀγορὰ χθὲς ἀμετάβλη-
τος. Ἐπαρχιακά. Πεταλιδίου πρὸς δραχ.
131. Κερώνης, Μεθώνης 133. Μεσολογ-
γίου 138. Πύργου 133. Κάμπου, Ἀμα-
λιάδος 136—140.

Δελτία ἐτοίμα πρὸς δραχ. 125.

ΑΔΕΛΦΟΚΤΟΝΙΑ ΕΝ ΠΥΡΓΩ

Τηλεγραφεῖται ἡμῖν ὅτι ἐν Πύργῳ ἀνταποκρι-
τὴς μας:

Εἰς τὸ χωρίον Βασιτίσας τοῦ δήμου μας δι-
επράχθη σήμερον τὴν πρωΐαν τραγικὴ ἀδελ-
φοκτονία. Ὁ χωρικός Β. Καστοῦζος ἐφώνη-
σε δι' ὅπλου Γεῶ τὴν νεκρὴν ἀδελφὴν του
Ἐλένην τῆς ὁποίας διαπερασάσθαι τὸ στή-
θος. Λέγεται ὅτι ὁ τραγικὸς φόνος προέβη
ἐξ ἀμελείας. Ὁ Ἀστυνόμος κ. Παπακυρι-
ακὸς ὑπομείνων ἀνεχώρησεν ἐπὶ τόπου πρὸς
ἐνέργειαν ἀνακρίσεων. Ἐπίσης ἀνεχώρησε
καὶ ὁ ἱκτὸς κ. Παπακλήσιος πρὸς νεκροφίαν.

ΦΟΝΟΣ ΕΝ ΚΛΕΙΤΩΡΙΑ

Ὁ ἀστυνόμος Κλειτωρίας τηλεγραφικῶς
ἀνέφερε χθὲς εἰς τὰς ἐνταῦθα ἀρχάς, ὅτι τὴν
ἐσπέραν τῆς προχθὲς οἱ Δημ. Ραγόπουλος
καὶ Ἀνδρ. Μιχαλοπούλου ἐκ τοῦ χωρίου Κο-
κόβης ἐκὰς κτηματικῆς διαφοράς ἐφώνησαν
δι' ὅπλου γὰρ τὸν Ἀνδρ. Μιχαλοπούλου. Ἐπὶ
τόπου μετεβῇ ὁ Ἐλενηνίδης καὶ ὁ ἀστυνό-
μος πρὸς ἐνέργειαν ἀνακρίσεων.

ΘΡΑΣΕΙΑ ΑΠΑΓΩΓῃ ΕΝ ΠΗΓΕΙΑ

Τηλεγραφεῖται ὅτι ἐν Πύργῳ ἀνταποκρι-
τὴς Ἀντιγράφου ἐνταῦθα ὅτι εἰς τὸ χωρίον
Τσιπικὰ τῆς Πηνειᾶς ὁ Χ. Ὑπάρχης Ραζά-
νης καὶ Π. Καραβίτης μετὰ τριῶν ἐτέρων
ἀγνώστων ἀπήγαγον βίαιως τὴν ἐκ τοῦ χω-
ρίου Ἀργαπιδεῶν θυγατέρα τοῦ χωρικοῦ
Β. Πούλου Φρόσω ὀνομαζομένην. Στρατιω-
τικὸν ἀπόσπασμα ἐξῆλθε πρὸς καταδίωξιν
τῶν ἀπαγωγέων.

ΤΟ ΥΔΩΡ ΒΕΛΟΥΧΙΟΥ

Ο κ. ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΗΓΑΣ

Χθὲς ἀπὸ πρωΐας ὁ Δήμαρχος κ. Βό-
τσης μετὰ τοῦ κ. Σωτήρ. Γκολφιντοπούλου,
τοῦ μηχανικοῦ τοῦ Δήμου καὶ τοῦ ἐργολάβου
τοῦ ὑδραγωγείου μετεβῇ εἰς Βελούχι πρὸς ἐ-
πιθεώρησιν τῆς ἐκτελουμένης ἐργασίας εἰς
τὰς πηγὰς διὰ τὴν συλλογὴν τῶν ὑδάτων
καὶ κατασκευὴν τῶν τεχνικῶν ἔργων.

Ἐπέτρεψαν τὸ ἑσπέραν, καμίσκοντες ἀρί-
στας ἐντυπώσεις ἐκ τῶν τελομένων ἐργα-
σιῶν.

ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα συνήλθεν εἰς συνεδρίαν
τὸ Στρατολογικὸν Συμβούλιον εἰς τὸ Νο-
μαρχικὸν κατ' ἑστῆμα. Τὸ Συμβούλιον ἐ-
ξήνεγκε τὴν ἀπόφασιν του ἐπὶ διαφόρων αἰ-
τήσεων στρατευομένων περὶ ἀπαλλαγῆς αὐ-
τῶν. Τινὲς τῶν αἰτήσεων τούτων ἐγένοντο
δεκταί, ἄλλαι δὲ ἀπερρίφθησαν.

ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΝ

Δικασθεὶς ὁ ἐπὶ ἀνέρεσει κατηγορούμενος
Νικόλαος Ἀποστολίδης ἢ Κοκοῦζος κατεδι-
κασθὲν εἰς ἑνδεκαετὴ δαρά. Τούτον ὑπερή-
σκειν ὁ κ.